

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 3.7.2012.
COM(2012) 350 final

2012/0168 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju
attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU)
attiecībā uz depozitārija funkcijām, atlīdzības politiku un sankcijām**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2012) 185 final}
{SWD(2012) 186 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīga informācija

Kopš 1985. gadā tika pieņemta PVKIU direktīva, noteikumi, kas direktīvā attiecas uz depozitārijiem, ir saglabājušies nemainīti. Tie sastāv no vairākiem vispārējiem pamatprincipiem, pēc kuriem nosaka depozitāriju pienākumus. Galvenais PVKIU noteikums ir tāds, ka visi PVKIU fonda aktīvi jāuztic depozitārijam. Depozitārijs saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgs par zaudējumiem, kas radušies, ja tas nav izpildījis savus pienākumus. PVKIU direktīva ne vien izmanto standartu, kas pamatojas uz nolaidīgu rīcību, bet arī atsaucas uz valstu tiesību aktiem, lai precīzi iezīmētu šo pienākumu robežas. Šī atsaucē atstāj lielas iespējas dažādi interpretēt depozitārija pienākumu jomu un atbildību par pārkāpumiem nolaidības dēļ. Rezultātā visā Eiropas Savienībā ir izstrādātas dažādas pieejas, kas dažādās jurisdikcijās rada nevienmērīgu PVKIU ieguldītāju aizsardzības līmeni.

Atbildības standarta atšķirību pa valstīm iespējamās sekas nonāca uzmanības centrā pēc *Lehman* bankrota¹ un *Madoff* krāpšanas shēmas. Konkrēti *Madoff* krāpšanas shēmas sekas ir jo īpaši aktuālas vairākās ES dalībvalstīs. Vienā gadījumā konkrēts fonds, kas darbojās kā *Madoff* fonda pakārtots fonds, zaudēja aptuveni EUR 1,4 miljardus. *Madoff* krāpšanas shēmas lielo mērogu ilgu laiku neatklāja, jo depozitārijs bija deleģējis aktīvu uzraudzību uzņēmumam, ko vadīja *Bernard Madoff* — ASV "Bernard Madoff Investment Securities" brokeris. Vienlaikus *Bernard Madoff* bija arī pārvaldnieks un brokeris, kas atbildīgs par finanšu instrumentu iepirkumu fonda vārdā. *Madoff* lieta pievērsa uzmanību vairākiem svarīgiem jautājumiem saistībā ar PVKIU fondiem. Pirmkārt, tā ierosināja jautājumu par precīziem nosacījumiem, ar kādiem depozitārijs, kas darbojas PVKIU fonda vārdā, var deleģēt aktīvu glabāšanu apakšpārvaldniekam? Pašreizējā PVKIU direktīvā nekas nav teikts par precīziem noteikumiem, saskaņā ar kuriem var deleģēt vērtspapīru uzraudzību.

Madoff lieta izvirza arī jautājumu par interešu konfliktiem. Konkrētāk — kādā mērā ieguldījumu fondu pārvaldītājs drīkst piederēt pie tās pašas uzņēmumu grupas kā apakšpārvaldnieks, kuram ir deleģēta vērtspapīru uzraudzība? Vai tiešām var cerēt, ka fonda pārvaldītājs vienmēr rīkosies tādā veidā, kas veicina fonda ieguldītāju interešu aizsardzību, ja pārvaldītājs vienlaikus ir arī apakšpārvaldnieks tiem aktīviem, kuros viņi iegulda? Attiecībā uz interešu konfliktiem, kas var rasties saistībā ar depozitārija neatkarību, PVKIU direktīva aprobežojas tikai ar to, ka nosaka vispārīgu principu, ka uzņēmums nevar pārvaldīt PVKIU fondu un darboties arī kā tā depozitārijs. PVKIU direktīvā nav noteikumu par interešu konfliktiem, kas var rasties, ja pārvaldības funkcija un depozitārija funkcijas ir deleģētas vienai un tai pašai trešai personai.

Visbeidzot, *Madoff* lieta atklāja arī vispārējas neskaidrības PVKIU regulējumā, jo īpaši attiecībā uz galvenā līdzekļu pārvaldītāja saistībām gadījumā, ja uzraudzību deleģē apakšpārvaldniekam. Jautājums par atbildību deleģēšanas gadījumā, ja attiecīgajā PVKIU direktīvā nav stingri un precīzi noteikumi, atsevišķās dalībvalstīs ir risināts atšķirīgi.

¹ Finanšu krīzes seku starpā bija "Lehman Brothers International Europe" *Lehman* Apvienotās Karalistes uzņēmuma bankrots 2008. gadā. Šis uzņēmums bija vērtspapīru turētājs ar vairāku kolektīvā ieguldījuma shēmu aktīviem (kas nebija PVKIU, bet reglamentējošais modelis bija līdzīgs kā PVKIU noteikumi par depozitāriju).

Madoff lieta pievērsa uzmanību PVKIU jomas attīstības būtiskam aspektam: kaut arī noteikumi par PVKIU depozitārijiem ir palikuši nemainīti, PVKIU ieguldījumu vide ir mainījusies. PVKIU tagad var ieguldīt plašākā finanšu aktīvu klāstā, kas var būt sarežģītāki un ko var arī izdot un uzraudzīt ārpus ES (piemēram, jaunos tirgos); fondu portfeļi kļūst arvien dažādāki un lielākā mērā starptautiski.

Rezultātā aktīvu turēšana, izmantojot nodošanu apakšpārvaldniekam, lai atbilstu fonda ieguldījumu stratēģijai, ir kļuvusi arvien ierastāka. *Madoff* krāpšanas shēma parādīja, ka risks, kas saistās ar deleģēto apakšpārvaldnieku tīklu izmantošanu, ne vienmēr ir nenozīmīgs. Aktīvus var zaudēt apakšpārvaldnieku līmenī, kas varētu ietvert zaudējumu apakšpārvaldnieka veiktas krāpšanas, apakšpārvaldnieka nolaidības vai apakšpārvaldnieka bankrota dēļ. Pašreizējā PVKIU regulējumā nav skaidrs, kādi ir depozitārija pienākumi, izvēloties un uzraugot apakšpārvaldnieku. Rezultātā pastāv juridiska nenoteiktība par to, kādā mērā depozitārijs ir atbildīgs par zaudējumiem apakšpārvaldnieka līmenī.

Jāatzīmē, ka 2010. gada 12. jūlijā Komisija ierosināja paplašināt ieguldītāju kompensācijas shēmas, lai ietvertu PVKIU ieguldītājus. Grozījumi Direktīvā 97/9/EK bija paredzēti, lai aptvertu situācijas, kad depozitārijs ir atbildīgs par PVKIU aktīvu zaudējumu, bet nav spējīgs segt savas saistības. Tiem būtu jākalpo kā papildu līdzeklim, lai palielinātu PVKIU ieguldītāju aizsardzību. Tomēr šajā posmā šis priekšlikums nav pieņemts Padomē un notiek turpmākas sarunas.

Turklāt finanšu krīze arī atklāja, ka pašas atlīdzības un veicināšanas shēmas, ko parasti piemēro finanšu iestādes, ietekmē un saasina krīzes mērogu. Atlīdzības politika veicināja īstermiņa lēmumu pieņemšanu un radīja stimulus uzņemties pārmērīgu risku.

Visbeidzot, valsts sankciju režīma analīze, ko veic Komisija kopā ar uzraudzības komitejām (tagad pārveidotas par Eiropas uzraudzības iestādēm), ir parādījusi vairākas atšķirības un trūkumus, kas var negatīvi ietekmēt ES tiesību aktu pareizu piemērošanu, finanšu uzraudzības efektivitāti un, visbeidzot, konkurenci, finanšu tirgu stabilitāti un integritāti un patērētāju aizsardzību. Tādēļ Komisija savā 2010. gada 9. decembra "Paziņojumā par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē"² ierosināja noteikt ES kopējos obligātos standartus attiecībā uz dažiem būtiskiem jautājumiem, lai sekmētu konvergenci un valsts sankciju režīmu pastiprināšanu. Komisija šādus kopējus noteikumus, kas pielāgoti attiecīgo nozaru īpatnībām, ir iekļāvusi visos savos nesenos priekšlikumos par ES nozaru tiesību aktu pārskatīšanu (kapitāla prasību direktīvas, direktīvas par finanšu instrumentu tirgiem, direktīvas par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, pārskatāmības direktīvas). Šā darba jomas paplašināšana, ietverot PVKIU, ir dabisks papildu solis šajā procesā.

Šis priekšlikums ir daļa no plašākas tiesību aktu paketes, kas paredzēta, lai atjaunotu patērētāju uzticību finanšu tirgos. Paketē ir divas citas daļas. Pirmā ir padziļināts pārskats par Direktīvu 2002/92/EK (Apdrošināšanas starpniecības direktīvu), lai nodrošinātu, ka patērētāji gūst labumu no augsta aizsardzības līmeņa, kad tie pērk apdrošināšanas produktus. Paketes noslēguma daļas mērķis ir uzlabot privāto ieguldītāju ieguldījumu tirgus pārredzamību (priekšlikums regulai par ieguldījumu produktu galvenajiem informācijas dokumentiem).

² COM(2010) 716, galīgā redakcija.

1.2 Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ietekmes novērtējuma rezultāti

1.2.1 Apspriešana ar ieinteresētajām personām

Komisija 2009. gada 3. jūlijā uzsāka apspriešanu par PVKIU depozitārijiem. Pēc tās tā paša gada novembrī tika izstrādāta pārskatu par saņemtajām atsauksmēm³. Apspriešanas rezultāti, papildināti ar EVTI tehnisko ieguldījumu, ir pienācīgi atspoguļoti ietekmes novērtējuma ziņojumā.

Komisijas dienesti 2010. gada 9. decembrī uzsāka otro sabiedrisko apspriešanu par PVKIU depozitārija funkciju un par pārvaldītāju atalgojumu, kas noslēdzās 2011. gada 31. janvārī. Kopā tika saņemtas 58 atbildes, no kurām vairums izrādīja plašu atbalstu pārskatīšanas iniciatīvai, jo īpaši attiecībā uz depozitāriju funkcijām un normatīvās vides precizēšanu un vienkāršošanu sakarā ar ierosināto saskaņošanu ar AIFP direktīvu⁴. Respondenti tomēr pauda kritiskāku nostāju attiecībā uz jautājumu par depozitārija atbildību⁵. Abu apspriešanu pārskati ir pieejami minētā ietekmes novērtējuma 2. pielikumā.

Attiecībā uz jautājumu par administratīvajām sankcijām šis ziņojums atspoguļo Komisijas dienestu sagatavotās *ad hoc* anketas jautājumu atbildes, kas nosūtītas Eiropas Vērtspapīru komitejai (EVK), kā arī EVTI. Kopsavilkums par dalībvalstu atbildēm uz anketas jautājumiem ir sniegts ietekmes novērtējuma 7. pielikumā.

1.2.2 Ietekmes novērtējums

Ietekmes novērtējumā pievērsās pieciem jautājumiem: tiesībām rīkoties kā depozitārijam, kritērijiem, lai deleģētu uzraudzību, atbildībai par uzraudzībā esošajiem finanšu instrumentiem, PVKIU pārvaldītāju atalgojumam un sankcijām gadījumos, kad pārkāpti PVKIU noteikumi.

Tiesības rīkoties kā depozitārijam

Pašreizējās PVKIU direktīvas satvars sniedz mazu skaidrību par iestādēm, kas ir tiesīgas rīkoties kā PVKIU fondu depozitārijs. Saskaņā ar 23. panta 3. punktu PVKIU dalībvalstīm ir ievērojama brīvība attiecībā uz iestādēm, kuras tās atzīst par tiesīgām darboties kā PVKIU depozitārijiem, ar nosacījumu, ka iestādes atbilst 23. panta 2. punkta prasībām (t. i., tās ir pakļautas piesardzīgam regulējumam un nepārtrauktai uzraudzībai).

Tas ir radījis atšķirīgas pieejas dalībvalstīs: no 17 dalībvalstīm, kas prasa, lai depozitāriji būtu kredītiestādes, 12 ir noteikušas īpašas kapitāla prasības tikai uzraudzības darbību vai citu saistītu PVKIU depozitārija funkciju veikšanai. Tajās dalībvalstīs, kuras pieļauj iestādēm, kas nav kredītiestādes, darboties kā PVKIU depozitārijiem, tikai 3 pieprasa depozitārijiem izpildīt papildu kapitāla prasības.

Valstu atšķirības attiecībā uz iestādēm, kas var darboties kā PVKIU fondu depozitāriji, var būt par pamatu ievērojamai juridiskai nenoteiktībai un var radīt atšķirīgu ieguldītāju aizsardzības

³ Pieejams:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/feedback_statement_en.pdf.

⁴ Respondentu kategorijas: uzņēmumi un to apvienības (46), dalībvalstu publiskās iestādes (11), un patērētāju organizācijas (1).

⁵ Abas sabiedriskās apspriešanas ir attiecīgi pieejamas:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/consultation_paper_en.pdf;

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/mifid/consultation_paper_en.pdf.

līmeni. Turklāt ļaujot iestādēm, kas nav kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības, darboties kā depozitārijiem, nepiemērojot minimālās kapitāla prasības, tiek radīts ievērojams risks saistībā ar resursiem, kas pieejami šīm iestādēm.

Ir izstrādāti trīs iespējamie risinājumi, lai saskaņotu to iestāžu loku, kuras sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz piesardzīgu reglamentāciju un kapitāla prasībām, lai pildītu uzdevumu — būt depozitārijam. Ietekmes novērtējumā secināts, ka gan kredītiestādes, gan regulētas ieguldījumu sabiedrības sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz piesardzīgu reglamentāciju, kapitāla prasībām un efektīvu uzraudzību, lai darbotos kā PVKIU depozitāriji. Neuzskata, ka citas iestādes (piemēram, juristu biroji, notāri) sniedz šīs garantijas, un tās būtu jāsniedz, ja minētās iestādes vēlas darboties kā PVKIU depozitāriji, lai kļūtu par regulētām ieguldījumu sabiedrībām. Tā kā lielākā daļa PVKIU depozitāriju jau ir kredītiestādes vai regulētas ieguldījumu sabiedrības, tad izvēlētais variants ietekmēs tikai nelielu daļu nelicencētu pakalpojumu sniedzēju. Notāriem un juristu birojiem, protams, būtu jāatļauj turpināt darboties to tradicionālajā jomā kā depozitārijiem fondiem, kas nav PVKIU, piemēram, maziem riska kapitāla un privātiem ieguldījumu fondiem, kas reti iegulda biržu sarakstos iekļautos vērtspapīros.

Uzraudzības deleģēšana

PVKIU direktīvas grozījumi, ko veica 2001. gadā, paplašināja aktīvus, ko var izmantot kā PVKIU portfeļa ieguldījumu aktīvus, ar jaunām aktīvu grupām⁶. Rezultātā PVKIU pārvaldītāji tagad iegulda daudz lielākā skaitā valstu, un sarežģītākos instrumentos nekā 1985. gadā. Tā kā ir vairāk investīciju iespēju dažādās trešo valstu jurisdikcijās, pieaug vajadzība iecelt apakšpārvaldniekus šajās jurisdikcijās.

Neraugoties uz to instrumentu klāsta paplašināšanos, ko var izmantot kā PVKIU portfeļa ieguldījumu aktīvus, PVKIU direktīvā nav noteikti nosacījumi, ko piemēro, ja depozitārijs deleģē uzraudzību apakšpārvaldniekam. Skaidrības trūkums attiecas gan uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var deleģēt (piemēram, deleģēšanas objektīvs iemesls, prasmju līmenis, izvēloties apakšpārvaldnieku, apakšpārvaldnieka nepārtrauktas pārraudzības intensitāte) un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem, izņēmuma kārtā, uzraudzību var deleģēt trešo valstu uzraugiem, kuri neatbilst piesardzīgas uzraudzības standartiem.

Šajā ietekmes novērtējumā secināts, ka uzraudzības deleģēšana būtu jāreglamentē ar noteikumiem par rūpību, ar kādu jāizvēlas apakšpārvaldnieks, un par apakšpārvaldnieka veikto darbību pārraudzību. Retajiem gadījumiem, kad PVKIU ieguldījumu stratēģija ietver ieguldīšanu finanšu instrumentos, kas izdoti valstīs, kuras prasa obligāto vietējo uzraudzību un kur uzraugs darbojas, ja atbilst minētās deleģēšanas prasībām un piesardzības standartiem, deleģēšana tomēr būtu jāatļauj, ja ir izpildīti stingri noteikumi.

Atbildība

Saskaņā ar PVKIU direktīvas 24. pantu atbildība par zaudējumu, ko rada glabāšanā esošs finanšu instruments, rodas tikai tad, ja "depozitārijs bez attaisnojuma nav pildījis pienākumus" vai "pienācīgi neizpilda" šos pienākumus. Šie juridiskie nosacījumi ir radījuši atšķirīgas

⁶ Tostarp naudas tirgus instrumenti, indeksēti atvasināti finanšu instrumenti, tostarp fondu biržā tirgoti fondi (ETF) fondu fondi, atvasinājumi (iespējas, mijmaiņas darījumi, standartizēti nākotnes līgumi) vai citi ārpusbiržas atvasinājumi. Lūdzu sk. Direktīvu 2007/16/EK, kas pieejama <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:079:0011:0019:EN:PDF>.

interpretācijas dalībvalstīs un tādējādi atšķirīgu ieguldītāju aizsardzību. Dažas dalībvalstis piemēro tā saucamo "stingro" atbildības režīmu, kur depozitārijam ir tūlītējs pienākums atdot PVKIU zaudētu aktīvu, bet citas dalībvalstis uzskata, ka aktīvu zaudējums ne vienmēr nozīmē, ka depozitārijs bez attaisnojuma nav pildījis savus pienākumus, kam vajadzētu novest pie attiecīgā depozitārija atbildības. Tādējādi atbildības standarts nav vienāds visās dalībvalstīs.

Jautājums par atbildību ir aktuāls, ja uzraudzība ir deleģēta. Saskaņā ar 22. panta 2. punktu depozitārija atbildību *"neiespaido tas, ka tas visus tās glabāšanā nodotos aktīvus vai to daļu ir uzticējis trešai personai"*. PVKIU direktīvā nav papildu noteikumi, kas reglamentē atbildību par finanšu instrumenta zaudējumu, ja uzraudzība ir deleģēta trešai pusei. Šis jautājums ir atstāts kā vispārīgs princips, kas izteikts 22. panta 2. punktā, kas atļauj plašu interpretāciju dalībvalstīm. Piemēram, dažas dalībvalstis nosaka tikai pienākumu par apakšpārvaldnieka pārraudzību, kas nozīmē, ka zaudējumu gadījumā depozitārijs netiks saukts pie atbildības, ja tas pierāda, ka tas ir veicis savu pārraudzības pienākumu pareizi (standarts, kas pamatojas uz nolaidīgu rīcību). Pretēji tam citas dalībvalstis nosaka pienākumu atgriezt aktīvus neatkarīgi no tā, vai pārraudzības pienākums tika pārkāpts. *Madoff* lieta ir pierādījusi būtisko atšķirību starp stingras atbildības standartiem un standartiem attiecībā uz nolaidību.

Ietekmes novērtējumā secināts, ka "stingras atbildības" standarts, kas depozitārijiem uzliek par pienākumu atgriezt uzraudzībā esošus zaudētus instrumentus neatkarīgi no vainas vai nolaidības, veicina augstu ieguldītāju aizsardzības līmeņa nodrošināšanu un vienota standarta panākšanu visā ES. Saskaņā ar privāto ieguldītāju vajadzībām atbildībai par uzraudzībā esošu instrumentu zaudējumu būtu jābalstās uz vienotu ES standartu, kas paredz "stingru atbildību" atgriezt zaudēto instrumentu uz galvenā pārvaldnieka rēķina, bez iespējas galvenajam pārvaldniekam izvairīties no atbildības deleģētas uzraudzības gadījumā.

Atalgojums

Ņemot vērā, ka PVKIU pārvaldītājiem atalgojums, vismaz daļēji, pamatojas uz fonda darbības rezultātiem, tiem ir stimulēti palielināt fonda portfeļa riska pakāpi, lai palielinātu potenciālo atdevi. Tomēr augstāks riska līmenis fondu ieguldītājiem rada lielākus iespējamus zaudējumus nekā varētu gaidīt, ņemot vērā atklāto fonda riska profilu. Atlīdzības struktūras iespējams tā izveidot, ka vadītāji piedalās peļņā, bet nepiedalās zaudējumos, kas rada turpmāku stimulu izvēlēties lielāka riska stratēģijas. Turklāt atlīdzības struktūru reti atspoguļo fonda piedāvājuma dokumentos, tādējādi pārvaldītāji lielā mērā var neatskaitīties ieguldītājiem par fondu darbības izpildedzinātāju samaksas faktoriem.

Paredzēts PVKIU pārvaldības sabiedrībām ieviest prasību īstenot tādu atlīdzības politiku, kas atbilst PVKIU fondu pareizai riska pārvaldībai un minimālās atlīdzības principiem. PVKIU pārvaldības sabiedrībai PVKIU fondu gada pārskatā arī būtu pienācīgi detalizēti jāatklāj atlīdzības apjoms finanšu gadā.

Sankcijas

Komisija, analizējot valstu tiesību aktus par sankcijām, ja netiek pildīti PVKIU direktīvā paredzētie pienākumi, ir atklājusi trīs raksturīgas iezīmes: i) finansiālo sankciju apjoma atšķirības (t.i., soda naudas), ko piemēro viena veida pārkāpumiem; ii) atšķirīgi kritēriji, kas piemēroti administratīvo sankciju apjoma noteikšanai; un iii) atšķirīgs sankciju izmantošanas līmenis.

Politikas izvēle ir sasniegt sankciju režīmu minimālu saskaņošanu, pieprasot i) minimālo administratīvo sankciju un pasākumu katalogu (tostarp administratīvo sodu maksimālās summas apakšējās robežas saskaņošanu), ii) sankciju piemērošanas minimālo kritēriju sarakstu un iii) lai kompetentās iestādes un pārvaldības sabiedrības izveido ziņošanas mehānismus. Šo sankciju režīms būtu jāpiemēro PVKIU direktīvas ieguldītāju aizsardzības galveno pasākumu pārkāpumu katalogam.

2. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

2.1 Noteikumi par depozitāriju pienākumiem

Attiecībā uz depozitārija pamata uzraudzības un pārraudzības pienākumu projektā tiek ierosināts grozīt PVKIU 22. pantu šādi.

22. panta 1. punktā nosaka, ka katram PVKIU fondam ieceļ vienu depozitāriju. Ar šo noteikumu ir paredzēts nodrošināt, ka vienam fondam nevar būt vairāki depozitāriji.

22. panta 2. punktā ierosina precizēt, ka depozitārija iecelšanu apliecina ar rakstisku līgumu.

22. panta 3. punktā paredz PVKIU, kas izveidoti līguma formā, un PVKIU, kas izveidoti korporatīvā formā, depozitāriju uzraudzības pienākumu vienotu sarakstu. Šie pienākumi ietver atbilstības piemērojamiem noteikumiem pārbaudi, ja PVKIU akcijas pārdod, emitē, atpērk, izpērk un anulē, kā arī pārbaudi, ka atlīdzība tiek izmaksāta parastajā termiņā, pārbaudi, ka ieguldījumu sabiedrības ieņēmumi tiek izmantoti saskaņā ar tiesību aktiem un tās dibināšanas dokumentiem, nodrošinot, ka PVKIU sertifikātu vērtība tiek aprēķināta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem un fonda nolikumu un īstenojot pārvaldības vai ieguldījumu sabiedrības norādījumus.

22. panta 4. punktā ietver sīki izstrādātus noteikumus par skaidrās naudas uzraudzību. Ar šo punktu ir paredzēts dot depozitārijam pārskatu par visiem PVKIU aktīviem, ietverot skaidro naudu. Ar šo punktu arī nodrošina, ka bez depozitārija ziņas netiek atvērts skaidras naudas konts, kas saistīts ar fonda darījumiem. Mērķis ir izvairīties no iespējamiem krāpnieciskiem naudas pārskaitījumiem. Ar šo punktu ievieš nošķiršanas prasības, lai depozitārija reģistros esošos PVKIU finanšu instrumentus varētu atšķirt no depozitārija paša aktīviem un tie vienmēr būtu identificējami kā attiecīgajam PVKIU piederoši. Šādas prasības mērķis ir piešķirt papildu aizsardzību ieguldītājiem gadījumā, ja depozitārijs neizpilda savas saistības.

Ar 22. panta 5. punktu ievieš atšķirību starp 1) uzraudzības pienākumiem, kas attiecas uz finanšu instrumentiem, kuri var būt depozitārija uzraudzībā, un 2) īpašumtiesību pārbaudi, kas attiecas uz atlikušajiem aktīvu veidiem. Atsauce uz fizisko aktīvu, piemēram, nekustamā īpašuma vai preču, uzraudzību nav nepieciešama, jo pašlaik nav tiesību šādus aktīvus turēt PVKIU portfelī.

Jaunā 25. panta 2. punktā ir iekļauti vairāki parastie noteikumi par rīcību, izvairīšanos no interešu konfliktiem un to pārvaldību.

Šajā kontekstā ar 26.b pantu ievieš jaunus īstenošanas pasākumus, definējot sīki izstrādātus nosacījumus, kas jāievēro, veicot depozitāriju pārraudzību un uzraudzības funkcijas, tostarp i) to finanšu instrumentu veidu, kas jāiekļauj depozitārija uzraudzības pienākumos; ii) nosacījumus, saskaņā ar kuriem depozitārijs var īstenot savus uzraudzības pienākumus attiecībā uz finanšu instrumentiem, kas reģistrēti centrālajā vērtspapīru depozitārijā un iii)

nosacījumus, saskaņā ar kuriem depozitārijam jāpārtrauc finanšu instrumenti, kas emitēti personalizētā formā un ko reģistrējis emitents vai reģistrētājs.

2.2 Noteikumi par deleģēšanu

Ar 22. panta 7. punktu ir noteikti nosacījumi, ar kādiem depozitārija glabāšanas pienākumus var deleģēt apakšpārvaldniekam. Būtībā nosacījumi un prasības, atbilstoši kuriem PVKIU depozitārijs savus glabāšanas pienākumus var uzticēt trešai personai, ir saskaņoti ar noteikumiem, ko piemēro saskaņā ar AIFP direktīvu.

Ar 26.b pantu Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas turpmāk noteiks depozitārija sākotnējo un pastāvīgo uzticamības pārbaudi veikšanas pienākums, tostarp pienākumus, kuri attiecas uz apakšpārvaldnieka izvēli un iecelšanu.

2.3 Noteikumi par tiesībām darboties kā PVKIU turētājiem

Ņemot vērā dažādu valstu atbilstības kritērijus, kas pašlaik attiecas uz depozitāriju darbību, projektā ierosināts grozīt 23. panta 2. punktu, kurā sniegt pilnīgu to iestāžu sarakstu, kas ir tiesīgas darboties kā depozitāriji. Politikas izvēle ir atļaut tikai kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām darboties kā PVKIU depozitārijiem. 23. pantā ietverti pārejas noteikumi attiecībā uz PVKIU, kuru ieceltās iestādes vairs nespēj darboties kā depozitāriji.

2.4 Noteikumi par atbildību

24. panta 1. punkta mērķis ir precizēt PVKIU depozitārija atbildību gadījumā, ja tas zaudē uzraudzībā esošu finanšu instrumentu. Saskaņā ar šo punktu gadījumā, ja zaudē uzraudzībā esošu finanšu instrumentu, PVKIU depozitārijam ir pienākums atgriezt PVKIU identiska veida finanšu instrumentu vai attiecīgo summu. Nav paredzēta papildu atbildība aktīvu zaudējumu gadījumā, izņemot, ja depozitārijs var pierādīt, ka zaudējumi radušies tādu "ārēju apstākļu dēļ, kurus tas nevarēja ietekmēt". Turklāt ir skaidri noteikts, ka gadījumā, ja aktīvi ir zaudēti, PVKIU depozitārijam ir vispārējs pienākums "bez liekas kavēšanās" atgriezt PVKIU identiska veida finanšu instrumentu vai attiecīgo summu.

Ar 26.b pantu paredz atbilstošus īstenošanas pasākumus, lai precizētu dažus tehniskus aspektus, piemēram, lai precizētu apstākļus, saskaņā ar kuriem uzraudzībā esošo instrumentu var uzskatīt par zaudētu.

24. panta 2. punktā ietverts noteikums, saskaņā ar kuru depozitārija atbildību neietekmē tas, ka tas visus vai dažus savus uzraudzības uzdevumus uzticējis trešai personai. Rezultātā depozitārijam ir pienākums atdot instrumentus, ko tas uzrauga un kas ir zaudēti, pat ja zaudējums radās apakšpārvaldnieka saistību neizpildes dēļ. Kā minēts iepriekš, vairs nav paredzēts nekāds atbrīvojums no saistībām (tiesisks vai pēc līguma) gadījumā, ja apakšpārvaldnieks zaudē aktīvus.

24. panta 2. punktā, pretstatā AIFP direktīvas 21. panta 12. punktam, noteikts, ka depozitārijs ir atbildīgs par instrumenta atgriešanu, arī deleģācijas gadījumā, bez iespējas atbrīvoties no saistībām pēc līguma. Šī atbildības pastiprināšana uzraudzības deleģēšanas gadījumā šķiet pamatota, ņemot vērā ļoti lielo ieguldītāju bāzi un PVKIU turētāju mazumtirdzniecības raksturu. Tāda režīma ieviešana, kas depozitārijiem dod tādu pašu iespēju pēc līguma atbrīvoties no atbildības, kā tas ir atļauts saskaņā ar AIFP direktīvu, nav uzskatāma par pilnībā piemērotu. Tāpat nav pieņemami arī paredzēt, ka depozitāriju varētu atbrīvot no atbildības, ja aktīvi tiek pārskaitīti apakšpārvaldniekam, kas neatbilst deleģācijas kritērijiem.

2.5 Pārsūdzība

24. panta 5. punkts attiecas uz pārsūdzību pret depozitāriju. Ar šo punktu saskaņo gan korporatīvo un līguma PVKIU ieguldītāju tiesības, lai tie varētu celt prasības, kas attiecas uz depozitāriju saistībām, vai nu tieši, vai netieši (izmantojot pārvaldības sabiedrību) atkarībā no juridiskajām attiecībām starp depozitāriju, pārvaldības sabiedrību un sertifikātu turētājiem.

2.6 Atalgojums

Ierosinātais 14.a un 14.b pants atspoguļo pašreizējo politiku par augstākās vadības, par risku uzņemošos un kontroles funkciju īstenojošo personu atlīdzību. Šie principi būtu jāpiemēro arī tiem, kas pārvalda PVKIU fondu, vai nu to vada kā ieguldījumu sabiedrību vai kā pārvaldības sabiedrību.

2.7. Piekļuve telefonsarunu ierakstiem un datu apmaiņai

Telefonsarunu ieraksti un datu plūsmas ieraksti ir svarīgs elements, kas palīdz noskaidrot un pierādīt to, ka PVKIU direktīvas noteikumi tikuši pārkāpti. 98. pants tika grozīts tāpēc, lai kompetentajām iestādēm dotu iespēju pieprasīt esošos telefonsarunu un esošos datu plūsmas ierakstus, kas ir telesakaru operatora vai PVKIU, pārvaldības sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības vai depozitārija rīcībā, ja ir pamatotas aizdomas, ka šādi ar pārbaudes priekšmetu saistītie ieraksti var nodrošināt pierādījumu PVKIU direktīvas noteikumu pārkāpumam. Taču jāatzīmē, ka šie ieraksti nevar attiekties uz to sakaru saturu, ar ko tie ir saistīti.

2.8. Sankcijas un pasākumi

No 99.a līdz 99.e pantā atspoguļota pašreizējā horizontālā politika finanšu pakalpojumu nozarē attiecībā uz sankcijām un pasākumiem. Tajos noteikta kopīga pieeja galvenajiem PVKIU direktīvas pārkāpumiem. 99.a pantā sniegts galveno pārkāpumu saraksts. Turklāt tajā ir paredzētas administratīvās sankcijas un pasākumi, ko kompetentās iestādes būtu jāpilnvaro piemērot galveno pārkāpumu gadījumos.

3. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu, jo netiks pieprasīts papildu finansējums un papildu amata vietas, lai veiktu šos uzdevumus. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei paredzētie uzdevumi ietilpst šīs iestādes esošās atbildības jomā, tādējādi apstiprinātajos tiesību aktu finanšu pārskatos šai iestādei iedalītie resursi un darbinieki būs pietiekami, lai veicinātu šo uzdevumu izpildi.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) attiecībā uz depozitārija funkcijām, atlīdzības politiku un sankcijām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu⁷,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu⁸,

apspriedušies ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK⁹ būtu jāgroza, lai ņemtu vērā tirgus norises un tirgus dalībnieku un uzraudzības iestāžu līdz šim gūto pieredzi, jo īpaši, lai novērstu neatbilstības starp valstu tiesību aktiem attiecībā uz depozitāriju pienākumu un atbildību, atlīdzības politiku un sankcijām.
- (2) Lai novērstu nepilnīgi izstrādātās atlīdzības sistēmas kaitīgo ietekmi uz pareizu riska pārvaldību un indivīdu riskantas uzvedības kontroli, būtu jāuzliek par pienākumu pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) attiecībā uz to kategoriju darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē PVKIU riska profilu, ko tie pārvalda, izveidot un uzturēt tādu atlīdzības politiku un praksi, kas ir saskaņā ar pareizu un efektīvu riska pārvaldību. Šo darbinieku kategorijās būtu jāiekļauj vismaz augstākā vadība, tie, kas uzņemas risku un veic kontroli, kā arī visi darbinieki, kuri to kopējā atalgojuma dēļ ir tajā pašā atalgojuma grupā kā augstākā vadība un tie darbinieki, kas uzņemas risku. Minētos noteikumus vajadzētu piemērot PVKIU ieguldījumu sabiedrībām, kurām nav iecelta pārvaldības sabiedrība.

⁷ OV C, lpp.

⁸ OV C, lpp.

⁹ OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

- (3) Principos, kas nosaka atalgojuma politiku, būtu jāatzīst, ka PVKIU pārvaldības sabiedrībām ir iespēja piemērot minēto politiku dažādi, ņemot vērā savu apjomu un to PVKIU apjomu, kurus tie pārvalda, kā arī to iekšējo organizāciju un raksturu, to darbības jomu un sarežģītību.
- (4) Pareizas atlīdzības politikas principiem, kas noteikti šajā direktīvā, būtu jāpapildina ar principiem, kas izklāstīti Komisijas 2009. gada 30. aprīļa Ieteikumā 2009/384/EK par atlīdzības politiku finanšu pakalpojumu nozarē¹⁰, turklāt tiem jāatbilst šiem principiem.
- (5) Lai veicinātu atlīdzības politikas un prakses novērtējuma uzraudzības konvergenci, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI), kas dibināta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010¹¹, vajadzētu nodrošināt pamatotas atlīdzības politikas pamatnostādņu esību aktīvu pārvaldības nozarē. Eiropas Banku iestādei (EBI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010¹², būtu jāpalīdz EVTI šādu pamatnostādņu izstrādē.
- (6) Atalgojuma noteikumi nedrīkstētu ierobežot Līgumos garantēto pamattiesību un vispārējo valsts līgumu un darba tiesību principu un piemērojamo tiesību aktu par akcionāru tiesībām un līdzdalību pilnīgu ievērošanu, un vispārējo atbildību par attiecīgās iestādes pārvaldes un uzraudzības struktūrām, kā arī attiecīgā gadījumā sociālo partneru tiesības slēgt un īstenot koplīgumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un tradīcijām.
- (7) Lai dažādās dalībvalstīs nodrošinātu attiecīgajām regulējuma prasībām vajadzīgo saskaņošanas līmeni, būtu jāpieņem papildu noteikumi, kas paredz depozitāriju uzdevumus un pienākumus, norādot tiesību subjektus, ko var iecelt par depozitārijiem, un precizēt depozitāriju atbildību gadījumos, ja ir zaudēti PVKIU aktīvi, vai attiecībā uz depozitārija pārraudzības pienākumu nepienācīgu izpildi. Šādas nepienācīgas pienākumu izpildes rezultātā var zaudēt aktīvus, kā arī aktīvi zaudēt vērtību, piemēram, ja depozitārijs pieļāva ieguldījumus, kas nav saderīgi ar fondu noteikumiem, pakļaujot ieguldītāju negaidītiem vai paredzamiem riskiem. Papildu noteikumos būtu arī jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem depozitārija funkciju var deleģēt.
- (8) Jāprecizē, ka PVKIU jāieceļ viens depozitārijs, kas vispārīgi uzrauga PVKIU aktīvus. Prasību, ka vienam depozitārijam būtu jānodrošina, ka depozitārijs pārredz visus PVKIU aktīvus un gan fondu pārvaldītājiem, gan investoriem ir vienots atskaites punkts gadījumā, ja rodas problēmas saistībā ar aktīvu drošu glabāšanu vai uzraudzības funkciju pildīšanu. Aktīvu glabāšana ietver to uzraudzību vai gadījumā, ja aktīvi ir tādi, ko nevar uzraudzīt, — īpašumtiesību pārbaudi uz šiem aktīviem, kā arī šo aktīvu uzskaiti.
- (9) Pildot savus uzdevumus, depozitārijs rīkojas godīgi, taisnīgi, profesionāli un neatkarīgi, un PVKIU vai PVKIU ieguldītāju interesēs.

¹⁰ OV L 120, 15.5.2009., 22. lpp.

¹¹ OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

¹² OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

- (10) Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju depozitāriju pienākumu izpildei visās dalībvalstīs neatkarīgi no PVKIU juridiskās formas, ir nepieciešams ieviest vienotu pārraudzības pienākumu sarakstu, kas ir saistošs gan PVKIU, kas izveidoti līguma formā, gan PVKIU, kas izveidoti korporatīvā formā.
- (11) Depozitārijam būtu jāatbild par PVKIU naudas plūsmas pareizu uzraudzību un, jo īpaši, par to, lai nodrošinātu, ka līdzekļi un skaidrā nauda, kas pieder PVKIU, ir pareizi iegrāmatoti kontos, kas atvērti PVKIU vārdā vai PVKIU pārvaldības sabiedrības vārdā, vai depozitārija vārdā, kas darbojas PVKIU uzdevumā. Tādēļ būtu jāpieņem sīki izstrādāti noteikumi par skaidrās naudas uzraudzību, lai nodrošinātu efektīvu un konsekventu ieguldītāju aizsardzības līmeni. Nodrošinot, ka ieguldītāju nauda ir iegrāmatota naudas kontā, depozitārijam būtu jāņem vērā principi, kas noteikti 16. pantā Komisijas Direktīvā 2006/73/EK (2006. gada 10. augusts), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem¹³.
- (12) Lai novērstu krāpnieciskus naudas pārskaitījumus, būtu jāpieprasa, ka bez depozitārija ziņas netiek atvērti skaidras naudas konti, kas saistīti ar fonda darījumiem.
- (13) PVKIU uzraudzībā esošie finanšu instrumenti būtu jānošķir no depozitārija paša aktīviem, un tos vienmēr jāvar identificēt kā PVKIU piederošus. Šāda prasība dotu papildu aizsardzību ieguldītājiem gadījumā, ja depozitārijs neizpilda saistības.
- (14) Papildus esošajam pienākumam par PVKIU piederošo aktīvu drošu glabāšanu, aktīvus jāvar diferencēt starp tiem, kurus ir iespējams uzraudzīt, un tiem, kas tādi nav — uz kuriem attiecas prasība par uzskaiti un īpašumtiesību pārbaudi. Aktīvu grupu, ko var uzraudzīt, skaidri jādiferencē, jo pienākums atgriezt zaudētos aktīvus attiecas tikai uz noteiktu finanšu aktīvu kategoriju.
- (15) Ir jāparedz nosacījumi depozitārija glabāšanas pienākumu deleģēšanai trešai personai. Deleģēšanai un tālākai deleģēšanai būtu jābūt objektīvi pamatotai un uz to jāattiecinā stingras prasības saistībā ar tās trešās personas piemērotību, kurai uzticēta deleģētā funkcija, un saistībā ar piemērotām prasmēm, rūpību un centību, kāda depozitārijam būtu jāīsteno, izvēloties, ieceļot un pārraugot šo trešo personu. Lai sasniegtu vienādu tirgus apstākļus un vienlīdz augstu ieguldītāju aizsardzības līmeni, šie nosacījumi būtu jāsaista ar tiem nosacījumiem, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvas 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010¹⁴. Būtu jāpieņem noteikumi, lai nodrošinātu, ka trešām pusēm ir vajadzīgie līdzekļi, lai veiktu savus pienākumus, un ka tās nodala PVKIU aktīvus.
- (16) Par glabāšanas funkciju deleģēšanu nebūtu jāuzskata aktīvu glabāšanas uzticēšana vērtspapīru norēķinu sistēmas operatoram, kas izraudzīts, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās¹⁵, vai līdzīgu pakalpojumu

¹³ OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.

¹⁴ OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.

¹⁵ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

uzticēšana trešās valsts vērtspapīru norēķinu sistēmām nav jāuzskata par uzraudzības funkciju deleģēšanu.

- (17) Trešai personai, kurai ir deleģēta aktīvu glabāšana, būtu jāvar uzturēt vispārēju kontu, kā vairāku PVKIU kopēju nošķirtu kontu.
- (18) Ja uzraudzība ir deleģēta trešai personai, ir arī nepieciešams nodrošināt, ka uz trešo personu attiecas īpašas prasības par efektīvu piesardzīgu reglamentāciju un uzraudzību. Turklāt, lai nodrošinātu, ka finanšu instrumenti ir tās trešās personas rīcībā, kurai ir deleģēta uzraudzība, periodiski jāveic ārējās revīzijas.
- (19) Lai nodrošinātu nemainīgi augstu ieguldītāju aizsardzības līmeni, noteikumi par rīcību un par interešu konfliktu pārvaldību būtu jāpieņem un tie jāpiemēro visās situācijās, tostarp attiecībā uz glabāšanas pienākumu deleģēšanu. Šiem noteikumiem jo īpaši būtu jānodrošina skaidra uzdevumu un funkciju nošķiršana starp depozitāriju, PVKIU un pārvaldības sabiedrību.
- (20) Lai ieguldītājiem nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni un garantētu piemērotu piesardzīgas reglamentācijas un regulāras kontroles līmeni, ir jāizveido pilnīgs to sabiedrību saraksts, kuras ir tiesīgas darboties kā depozitāriji, lai vienīgi kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām būtu atļauts darboties kā PVKIU depozitārijiem. Lai ļautu citām struktūrām, kam var būt iepriekš bijušas tiesības darboties kā PVKIU fondu depozitārijiem, mainīt savu atbilstīgo struktūru, būtu jāparedz pārejas noteikumi šīm struktūrām.
- (21) Ir nepieciešams precizēt un izskaidrot PVKIU depozitārija atbildību, uzraudzībā esošā finanšu instrumenta zaudējuma gadījumā. Depozitārijs ir atbildīgs, ja uzraudzībā esošais finanšu instruments ir zaudēts, atdot PVKIU identiska tipa finanšu instrumentu vai attiecīgo summu. Nebūtu jāparedz nekāda turpmāka atbrīvošana no atbildības, izņemot gadījumus, kad depozitārijs var pierādīt, ka zaudējums ir "ārējs notikums, ko tas nav varējis kontrolēt, kura sekas būtu nenovēršamas, lai arī pieliktas visas pūles tās novērst". Šajā sakarā depozitārijam nedrīkstētu būt iespēja atsaukties uz noteiktām iekšējām situācijām — piemēram, kāda darbinieka veiktu krāpniecību —, lai atbrīvotu sevi no atbildības.
- (22) Ja depozitārijs deleģē līdzekļu glabāšanas uzdevumus un trešās personas glabāšanā esošie finanšu instrumenti tiek zaudēti, depozitārijam par to vajadzētu būt atbildīgam. Būtu arī jānosaka, ka uzraudzībā esošā instrumenta zaudējuma gadījumā, depozitārija pienākums ir atdot identiska tipa finanšu instrumentu vai attiecīgo summu, pat ja zaudējums radās apakšpārvaldnieka dēļ. Depozitāriju var atbrīvot no atbildības tikai tad, ja tas var pierādīt, ka zaudējumus ir izraisījis ārējs notikums, ko tas nav varējis kontrolēt, kura sekas būtu nenovēršamas, lai arī pieliktas visas pūles tās novērst. Šajā sakarā depozitārijam nedrīkstētu būt iespēja atsaukties uz noteiktām iekšējām situācijām — piemēram, kāda darbinieka veiktu krāpniecību —, lai atbrīvotu sevi no atbildības. Atbrīvošana no atbildības vai nu reglamentējoši vai no līguma izrietoši nebūtu iespējama, ja aktīvus zaudējis depozitārijs vai tā apakšpārvaldnieks.
- (23) Katram PVKIU fonda ieguldītājam ir jābūt iespējai celt prasības, kas attiecas uz tā depozitārija atbildību vai nu tieši vai netieši, izmantojot pārvaldības sabiedrību. Pārsūdzība pret depozitāriju nevar būt atkarīga no PVKIU fondu juridiskās formas

(korporatīvā formā vai līguma formā) vai depozitārija, pārvaldības sabiedrības un sertifikātu turētāju juridiskajām attiecībām.

- (24) Komisija 2010. gada 12. jūlijā ierosināja grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvā 97/9/EK par ieguldītāju kompensācijas sistēmām¹⁶. Ir būtiski, ka 2010. gada 12. jūlija priekšlikums jāpapildina, precizējot depozitāriju un PVKIU apakšpārvaldnieku pienākumus un atbildības apjomu, lai nodrošinātu ieguldītājiem augstu aizsardzības līmeni gadījumā, ja PVKIU depozitārijs nevar izpildīt savus pienākumus, kas izklāstīti šajā direktīvā.
- (25) Jānodrošina, ka tās pašas prasības attiecas uz depozitārijiem neatkarīgi no PVKIU juridiskās formas. Prasību konsekvence palielinātu juridisko noteiktību, uzlabotu ieguldītāju aizsardzību un sekmētu vienotu tirgus nosacījumu izveidošanu. Komisija nav saņēmusi paziņojumu, ka ieguldījumu sabiedrība būtu izmantojusi atkāpi no vispārējā pienākuma uzticēt aktīvus depozitārijam. Tāpēc Direktīvas 2009/65/EK prasības attiecībā uz ieguldījumu sabiedrības depozitāriju būtu jāuzskata par liekām.
- (26) Saskaņā ar Komisijas 2010. gada 8. decembra paziņojumu par pastiprinātu sankciju režīmu finanšu pakalpojumu nozarē¹⁷, kompetentajām iestādēm ir jābūt pilnvarotām uzlikt finansiālas sankcijas, kas ir pietiekami augstas, lai būtu tik efektīvas un samērīgas, ka samazinātu cerētos ieguvumus no tādas uzvedības, kas ir pretrunā prasībām.
- (27) Lai nodrošinātu sankciju konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sankciju līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus.
- (28) Lai stiprinātu preventīvo ietekmi uz iedzīvotājiem kopumā un informētu tos par noteikumu pārkāpumiem, kas var kaitēt ieguldītāju aizsardzībai, sankcijas būtu jāpublicē, izņemot dažos skaidri noteiktos gadījumos. Lai nodrošinātu atbilstību proporcionalitātes principam, sankcijas būtu jāpublicē anonīmi, ja publikācija varētu izraisīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm.
- (29) Lai atklātu iespējamus pārkāpumus, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām izmeklēšanas pilnvarām un būtu jāizveido efektīvi mehānismi, kas mudinātu ziņot par iespējamajiem vai faktiskiem pārkāpumiem.
- (30) Šai direktīvai nevajadzētu skart nekādus dalībvalstu tiesību aktus saistībā ar krimināliem pārkāpumiem un sankcijām.
- (31) Šajā direktīvā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā tas noteikts Līgumā par Eiropas Savienības darbību.
- (32) Lai nodrošinātu to, ka šīs direktīvas mērķi tiek sasniegti, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētus aktus, lai precizētu ziņas, kas iekļaujamas standarta nolīgumā starp depozitāriju un pārvaldības sabiedrību vai

¹⁶ OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

¹⁷ COM (2010) 716 galīgā redakcija.

ieguldījumu sabiedrību, nosacījumus par depozitārija funkciju veikšanu, tostarp finanšu instrumentu veidu, kam jābūt ietvertiem depozitārija uzraudzības pienākumu jomā, nosacījumus, saskaņā ar kuriem depozitārijs var īstenot uzraudzības pienākumu attiecībā uz finanšu instrumentiem, kas reģistrēti centrālajā depozitārijā un nosacījumus, saskaņā ar kuriem depozitārijam būtu droši jāglabā finanšu instrumenti, nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs tur finanšu instrumentus, kas emitēti personalizētā formā un ko reģistrējis emitents vai reģistrētājs, depozitāriju uzticamības pārbažu pienākumus, nošķiršanas pienākumu, nosacījumus, atbilstīgi kuriem, un apstākļus, kādos glabātie finanšu instrumenti būtu jāuzskata par zaudētiem, to, kas ir saprotams ar ārējiem apstākļiem ārpus saprātīgas kontroles, kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neskatoties uz visiem saprātīgiem centieniem panākt pretējo. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētus aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaicīgi, laikus un regulāri nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

(33) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁸ dalībvalstis apņemas gadījumos, kad tas nepieciešams, paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvas un valsts transponēšanas instrumentu daļām. Likumdevējs uzskata, ka attiecībā uz šo direktīvu šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

(34) Dalībvalstis, rīkojoties neatkarīgi viena no otras, nevar pietiekami labi sasniegt to darbību mērķus, kas veicamas, lai uzlabotu ieguldītāju uzticību PVKIU, uzlabojot prasības, kas attiecas uz depozitāriju atbildību, pārvaldības sabiedrību un ieguldījumu sabiedrību atlīdzības politiku, un ieviešot kopējus standartus attiecībā uz sankcijām par šīs direktīvas galveno noteikumu pārkāpumiem. Tāpēc, ka tikai rīcība Eiropas līmenī var novērst identificētos trūkumus, un to varētu labāk veikt Savienības līmenī, Savienība būtu jāpieņem pasākumi saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz tikai tādus pasākumus, kas ir nepieciešami šā mērķa sasniegšanai.

(35) Tāpēc Direktīva 2009/65/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2009/65/EK groza šādi:

(1) Iekļauj šādu 14.a un 14.b pantu.

"14.a pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai pārvaldības sabiedrības izveido un piemēro atlīdzības politiku un praksi, kas ir saskaņā ar pareizu un efektīvu riska pārvaldību, kas veicinātu šādu pārvaldību un neveicinātu riska uzņemšanos, kura ir pretrunā ar to PVKIU riska profiliem, noteikumiem vai dibināšanas dokumentiem, ko tās pārvalda.

¹⁸ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

2. Atlīdzības politika un prakse attiecas uz algām un diskrecionārajām pensijām.

3. Atlīdzības politiku un praksi piemēro to kategoriju darbiniekiem, tostarp augstākās vadības, risku uzņemošajiem, kontroles funkciju veicošajiem un visiem darbiniekiem, kuri saņem kopējo atlīdzību un ietilpst augstākā līmeņa vadības un par riska uzņemšanos atbildīgo personu atlīdzības grupā, un kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē to pārvaldības sabiedrību vai PVKIU riska profilus, kurus tās pārvalda.

4. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010(*) 16. pantu EVTI izdod pamatnostādnes, kas adresētas kompetentajām iestādēm, kura atbilst 14.b pantam. Pamatnostādnēs ņemti vērā pārdomātas atalgojuma politikas principi, kas noteikti Komisijas Ieteikumā 2009/384/EK, kā arī pārvaldības sabiedrības un to pārvaldīto PVKIU lielums, to iekšējā organizācija, darbības raksturs, darbības joma un sarežģītība. Pamatnostādņu izveides procesā EVTI cieši sadarbojas ar Eiropas Banku iestādi (EBI), lai nodrošinātu atbilstību prasībām, kas izstrādātas citām finanšu pakalpojumu nozarēm, jo īpaši kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām.

"14.b pants

1. Izstrādājot un piemērojot atlīdzības politiku, kas minēta 14.a pantā, pārvaldības uzņēmumiem jāievēro šādi principi tādā veidā, kas atbilst to lielumam, iekšējai struktūrai un būtībai, darbības jomai un darbības sarežģītībai:

- (a) atalgojuma politika atbilst pārdomātai un efektīvai riska pārvaldībai un to sekmē, turklāt tā nemudina uzņemties risku, kas neatbilst tā pārvaldītā PVKIU riska profiliem, nolikumam vai dibināšanas dokumentiem;
- (b) atalgojuma politika atbilst PVKIU un tā pārvaldītā PVKIU vai PVKIU ieguldītāju uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un interesēm, un tā ietver pasākumus, lai nepieļautu interešu konfliktus;
- (c) vadība, pildot PVKIU uzraudzības funkcijas, pieņem un regulāri pārskata atalgojuma politikas vispārējos principus un atbild par šīs politikas īstenošanu;
- (d) vismaz reizi gadā tiek veikta centralizēta un neatkarīga iekšējā pārbaude, lai noskaidrotu, vai tiek nodrošināta atbilstība politikai un procedūrām, ko, pildot uzraudzības funkcijas, attiecībā uz atalgojumu pieņemusi vadība;
- (e) darbiniekus, kas veic kontroli, atalgo atbilstīgi to mērķu sasniegšanai, kuri ir noteikti saistībā ar viņu funkcijām, neatkarīgi no darbības rezultātiem uzņēmējdarbības jomās, kuras viņi kontrolē;
- (f) augstāko amatpersonu, kas veic ar riska pārvaldību un atbilstības kontroli saistītas funkcijas, atalgojumu tieši pārrauga atalgojuma komiteja;
- (g) ja atalgojums ir atkarīgs no darbības rezultātiem, kopējo atalgojumu aprēķina, novērtējot attiecīgās personas un uzņēmuma struktūrvienības vai attiecīgā PVKIU darbības rezultātus, kā arī pārvaldības sabiedrības

kopējos darbības rezultātus un, novērtējot individuālo sniegumu, ņem vērā gan finansiālos, gan citus kritērijus;

- (h) darbības rezultātu izvērtējumu veic, izmantojot pārvaldības sabiedrības pārvaldītā PVKIU dzīves ciklam piemērotu daudzgadu sistēmu, lai nodrošinātu, ka izvērtējuma procesa pamatā ir ilgtermiņa darbības rezultāti un ka faktiskā to atalgojuma daļu samaksa, kas atkarīgas no darbības rezultātiem, tiek sadalīta visa tā laikposma garumā, kurā ņem vērā pārvaldības sabiedrības pārvaldītā PVKIU atpakaļpirkšanas politiku un ieguldījumu riskus;
- (i) garantētu mainīgo atalgojumu piešķir izņēmuma kārtā, tikai saistībā ar jaunu darbinieku pieņemšanu darbā un tikai pirmajā gadā;
- (j) kopējās atalgojuma summas nemainīgā un mainīgā daļa ir atbilstīgi līdzsvarota; nemainīgā daļa ir pietiekami liela attiecībā pret kopējo atalgojuma summu, lai varētu piemērot pilnīgi elastīgu politiku attiecībā uz mainīgo atalgojuma daļu, tostarp arī iespēju neizmaksāt mainīgo atalgojuma daļu;
- (k) maksājumi, kas saistīti ar līguma pirmstermiņa izbeigšanu, atspoguļo darbības rezultātus ilgākā laika posmā un tiek veidoti tā, lai neatalgotu neveiksmes;
- (l) saistībā ar darbības mērījumu, ko izmanto atalgojuma mainīgo daļu vai šādu daļu kopuma aprēķināšanai, izmanto visaptverošu korekcijas mehānismu, lai ņemtu vērā visus attiecīgā brīža un turpmākos riskus;
- (m) atkarībā no PVKIU juridiskās struktūras un tā nolikuma vai dibināšanas dokumentiem atalgojuma mainīgās daļas būtisku elementu (katrā ziņā vismaz 50 %) viedo attiecīgā PVKIU sertifikāti vai akcijas, vai līdzvērtīgas īpašumtiesību intereses, vai ar fonda daļām saistīti instrumenti, vai līdzvērtīgi bezskaidras naudas instrumenti, izņemot gadījumus, kad pārvaldība veido mazāk nekā 50 % no PVKIU pārvaldītā kopējā portfeļa, jo tad šo 50 % minimumu nepiemēro.

Uz šajā apakšpunktā minētajiem instrumentiem attiecas piemērota turēšanas politika, kuras mērķis stimulēt saskaņot ar pārvaldības sabiedrības un tās pārvaldītā PVKIU interesēm un PVKIU ieguldītāju interesēm. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var noteikt ierobežojumus šo instrumentu veidiem un struktūrai vai vajadzības gadījumā dažus instrumentus aizliegt. Šo apakšpunktu piemēro gan tai mainīgā atalgojuma daļai, kas ir atlikta saskaņā ar n) apakšpunktu, gan tai mainīgā atalgojuma daļai, kas nav atlikta;

- (n) atalgojuma mainīgās daļas būtiska elementa (katrā ziņā vismaz 40 %) izmaksāšanu atliek tik ilgi, cik tas ir nepieciešams, ņemot vērā attiecīgā PVKIU dzīves ciklu un atpakaļpirkšanas politiku, un to pienācīgi pielāgo konkrētā PVKIU risku būtībai.

Šajā apakšpunktā minētajam laikposmam vajadzētu būt vismaz trim līdz pieciem gadiem, ja vien attiecīgā PVKIU dzīves cikls nav īsāks.

Atalgojumu, kas jāizmaksā saskaņā ar atlikta maksājuma noteikumiem, izmaksā ne ātrāk kā tad, ja to izmaksātu proporcionālu maksājumu veidā. Ja atalgojuma mainīgā daļa ir īpaši liela summa, atliek vismaz 60 % no summas;

- (o) mainīgo atalgojumu, tostarp atlikto maksājuma daļu, izmaksā vai piešķir tikai tad, ja tas ir iespējams, ņemot vērā pārvaldības sabiedrības finanšu stāvokli kopumā, un ja šāds maksājums ir pamatots ar uzņēmuma struktūrvienības, PVKIU un attiecīgās personas darbības rezultātiem.

Ja attiecīgās pārvaldības sabiedrības vai PVKIU finanšu darbības rezultāti pasliktinās vai ir negatīvi, parasti ievērojami samazina arī kopējo mainīgo atalgojumu, ņemot vērā gan tekošo atlīdzināšanu, gan iepriekš nopelnītu summu izmaksas samazinājumus, tostarp piemērojot sodu vai atgūšanas tiesību mehānismu;

- (p) pensiju politika atbilst pārvaldības sabiedrības un tās pārvaldītā PVKIU uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm.

Ja darbinieks pārtrauc darba attiecības ar kredītiestādi pirms pensionēšanās, kredītiestāde maksā diskrecionāro pensijas pabalstu piecus gadus m) apakšpunktā minēto instrumentu veidā. Ja darbinieks sasniedz pensionēšanās vecumu, diskrecionāros pensijas pabalstus darbiniekam izmaksā m) apakšpunktā noteikto instrumentu veidā, piemērojot piecu gadu aiztures periodu;

- (q) darbinieki apņemas neizmantot personīgā riska ierobežošanas stratēģijas vai ar atalgojumu un atbildību saistītu apdrošināšanu, lai izvairītos no atalgojuma nosacījumos paredzētās riska korekcijas ietekmes;
- (r) mainīgo atalgojumu neizmaksā, izmantojot instrumentus vai metodes, kas veicina izvairīšanos no šīs direktīvas prasībām.

2. Principus, kas izklāstīti 1. punktā, piemēro jebkura veida atlīdzībai, ko maksā pārvaldības sabiedrības un visiem PVKIU sertifikātu vai akciju pārvedumiem, kas veikti šo personāla kategoriju labā, ietverot augstākās vadības, kontroles funkcijas, risku uzņemošās personas un visus darbiniekus, kas saņem kopējo atlīdzību, kas ietilpst augstākā līmeņa vadības un risku uzņemošos personu atlīdzības grupā, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē ieguldījumu sabiedrības vai to pārvaldīto PVKIU riska profilu.

3. Pārvaldības sabiedrības, kas ir nozīmīgas, ņemot vērā to izmērus un to pārvaldīto PVKIU izmērus, to iekšējo organizatorisko struktūru un darbības raksturu, jomu un sarežģītību, izveido atalgojuma komiteju. Atalgojuma komiteju izveido tā, lai tā varētu kompetenti un neatkarīgi izvērtēt atalgojuma politiku un praksi un riska pārvaldībai radītos stimulus.

Atalgojuma komiteja ir atbildīga par tādu lēmumu sagatavošanu, kas saistīti ar atalgojumu, tostarp par lēmumiem, kuri ietekmē attiecīgās pārvaldības sabiedrības un PVKIU risku un riska pārvaldību un kurus pieņem vadība, īstenojot pārraudzības funkcijas. Atalgojuma komitejas priekšsēdētājs ir vadības loceklis, kuram attiecīgajā pārvaldības sabiedrībā nav nekādu

izpildfunkciju. Atalgojuma komitejas locekļi ir pārvaldes struktūras locekļi, kuriem attiecīgajā pārvaldības sabiedrībā nav nekādu izpildfunkciju.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

(**) OV L 120, 15.5.2009., 22. lpp."

(2) Direktīvas 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) rakstisku līgumu ar depozitāriju, kurš minēts 22. panta 2. punktā; "

(3) Direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu :

"22. pants

1. Ieguldījumu sabiedrība un pārvaldības sabiedrība par katru tās pārvaldīto kopīgo fondu nodrošina, ka ir iecelts viens depozitārijs saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem.

2. Depozitāriju ieceļ ar rakstisku līgumu.

Līgums ietver noteikumus par informācijas plūsmu, ko uzskata par vajadzīgu, lai depozitārijs varētu veikt savas funkcijas attiecībā uz PVKIU, kuram tas iecelts par depozitāriju, kā izklāstīts šajā direktīvā un citos normatīvos un administratīvos aktos, kas attiecas uz depozitāriju PVKIU piederības dalībvalstī.

3. Depozitārijs:

- (a) nodrošina, ka PVKIU sertifikātu pārdošana, emisija, atpirkšana, atpakaļpirkšana un atpakaļpieņemšana notiek saskaņā ar valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem un fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem;
- (b) nodrošina, ka PVKIU sertifikātu vērtība tiek aprēķināta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem un fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem;
- (c) izpilda pārvaldības sabiedrības vai ieguldījumu sabiedrības norādījumus, ja vien tie nav pretrunā piemērojamiem valsts tiesību aktiem vai fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem;
- (d) nodrošina, ka darījumos ar PVKIU aktīviem atlīdzība PVKIU tiktu izmaksāta parastajā termiņā;
- (e) nodrošina, ka PVKIU ieņēmumus izmanto saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem un fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem.

4. Depozitārijs nodrošina, ka PVKIU naudas plūsmas tiek pienācīgi kontrolētas, un jo īpaši nodrošina, ka visi maksājumi, ko veic ieguldītāji vai kas veikti to uzdevumā, ir saņemti pēc PVKIU sertifikātu iegādes un ka visa PVKIU skaidrā nauda ir iegrāmatota naudas kontos, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- (a) tie tiek atvērti PVKIU vārdā vai pārvaldības sabiedrības vārdā, kas darbojas PVKIU uzdevumā, vai depozitārija vārdā, kas darbojas PVKIU uzdevumā;
- (b) tie tiek atvērti uzņēmumā, kas minēts Komisijas Direktīvas 2006/73/EK(*) 18. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un
- (c) tie tiek uzturēti saskaņā ar Direktīvas 2006/73/EK 16. pantā izklāstītajiem principiem.

Ja naudas līdzekļu kontus atver tā depozitārija vārdā, kas rīkojas PVKIU uzdevumā, šādos kontos neiegrāmato ne šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētās struktūras naudas līdzekļus, ne depozitārija paša līdzekļus.

5. PVKIU aktīvu uztic depozitāram glabāšanā šādi:

- (a) attiecībā uz finanšu instrumentiem, ko var uzraudzīt, depozitārijs:
 - i) glabā visus finanšu instrumentus, kurus var reģistrēt finanšu instrumentu kontā, kas atvērts depozitārija reģistros, kā arī visus finanšu instrumentus, kurus fiziski var nodot glabāšanā depozitārijam;
 - ii) nodrošina, lai visi finanšu instrumenti, kurus var iegrāmatot depozitārija reģistros atvērtajā finanšu instrumentu kontā, depozitārija reģistros tiktu iegrāmatoti tādos atsevišķos kontos saskaņā ar principiem, kas noteikti Direktīvas 2006/73/EK 16. pantā, kuri atvērti PVKIU vārdā vai, attiecīgā gadījumā, tās pārvaldības sabiedrības vārdā, kas rīkojas PVKIU vārdā, lai tos katrā ziņā varētu nepārprotami atpazīt kā PVKIU piederošus kontus saskaņā piemērojamiem tiesību aktiem;
- (b) citiem aktīviem depozitārijs:
 - i) pārbauda šādu aktīvu īpašumtiesības PVKIU vai PVKIU pārvaldības sabiedrības vārdā, novērtējot vai PVKIU vai pārvaldības sabiedrībai pieder īpašumtiesības, pamatojoties uz informāciju vai dokumentiem, ko iesniedz PVKIU vai pārvaldības sabiedrība, un, ja iespējams, par ārējiem pierādījumiem;
 - ii) uztur reģistru par šiem aktīviem, par kuriem tas ir pārliecinājies, ka PVKIU vai PVKIU pārvaldības sabiedrībai pieder īpašumtiesības un uztur un atjaunina reģistru.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka depozitārija maksātnespējas gadījumā PVKIU aktīvi, ko uzrauga depozitārijs nav pieejami sadalei starp kreditoriem vai realizācijai depozitārija kreditoru labā.

7. Depozitārijs nedrīkst deleģēt trešām personām savas funkcijas, kas minētas 3. un 4. punktā.

Depozitārijs var deleģēt trešām personām funkcijas, kas minētas 5. punktā, tikai tad, ja:

- (a) pienākumi netiek deleģēti, lai izvairītos no šajā direktīvā noteiktajām prasībām;
- (b) depozitārijs var pierādīt, ka deleģēšanai ir pamatots iemesls;
- (c) depozitārijs maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi ir izraudzījies un iecēlis trešo personu, kurai tas vēlas deleģēt daļu no saviem pienākumiem, un tas turpina maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi periodiski pārbaudīt un regulāri uzraudzīt ikvienu trešo personu, kurai tas deleģējis daļu no saviem pienākumiem, kā arī trešās personas īstenotos pasākumus saistībā ar tai deleģēto pienākumu izpildi.

5. punktā minētās funkcijas depozitārijs var deleģēt tikai tādai trešai personai, kam jebkurā deleģēto uzdevumu izpildes laikā:

- (a) ir struktūra un zināšanas, kas pēc rakstura un sarežģītības ir piemērotas un proporcionālas PVKIU aktīviem vai pārvaldības sabiedrībai, kas darbojas PVKIU vārdā, kam tas ir uzticēts;
- (b) 5. punkta a) apakšpunktā minēto uzraudzības uzdevumu izpildei — ir pakļauti efektīvai piesardzīgajai reglamentācijai, tostarp minimālā kapitāla prasībām un uzraudzībai attiecīgajā jurisdikcijā;
- (c) 5. punkta a) apakšpunktā minēto uzraudzības uzdevumu izpildei — pakļauti regulārām ārējām revīzijām, lai nodrošinātu, ka to rīcībā ir finanšu instrumenti;
- (d) nošķir depozitārija klientu aktīvus no saviem aktīviem un no depozitārija aktīviem tā, lai tos jebkurā brīdī varētu skaidri identificēt kā konkrēta depozitārija klientiem piederošus aktīvus;
- (e) trešās puses maksātnespējas gadījumā PVKIU aktīvi, ko uzrauga trešā puse, nav pieejami sadalei trešās puses kreditoru labā vai realizācijai;
- (f) izpilda vispārējos pienākumus un aizliegumus, kas izklāstīti 5. punktā un 25. pantā.

Neskarot šā punkta trešās daļas b) apakšpunktu, ja trešās valsts tiesību aktos prasīts, lai noteiktus finanšu instrumentus glabā vietējā struktūrā, un ja nav vietējo struktūru, kas atbilst minētajā punktā noteiktajām deleģēšanas prasībām, depozitārijs drīkst deleģēt savas funkcijas šādai vietējai struktūrai vienīgi tiktāl, ciktāl tas prasīts trešās valsts tiesību aktos, un tikai tik ilgi, kamēr nav vietējo struktūru, kas atbilst deleģēšanas prasībām, tikai ar nosacījumu, ka:

- (a) attiecīgā PVKIU ieguldītāji pirms ieguldījuma veikšanas ir pienācīgi jāinformē par šo deleģēšanu, kas nepieciešama trešās valsts tiesību aktos noteikto juridisko ierobežojumu dēļ, un par apstākļiem, kas pamato deleģēšanu;
- (b) PVKIU vai pārvaldības sabiedrības PVKIU uzdevumā depozitāriju ir instruējušas deleģēt šādu finanšu instrumentu uzraudzību šādai vietējai vienībai.

Trešā puse savukārt drīkst šīs funkcijas deleģēt tālāk tikai tad, ja ir ievērotas tās pašas prasības. Tādā gadījumā attiecīgajām pusēm 24. punkta 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Piemērojot pirmo līdz piekto daļu, pakalpojumu sniegšana, kā noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK(**), izmantojot vērtspapīru norēķinu sistēmu, kas izraudzīta kā Direktīvas 98/26/EK nolūkā vai līdzīgu pakalpojumu sniegšana, izmantojot trešo valstu vērtspapīru norēķinu sistēmas, neuzskata par uzraudzības funkciju deleģēšanu.

(*) OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.

(**) OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.”

(4) Direktīvas 23. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Depozitārijs ir:

- (a) kredītiestāde, kurai atļauja izsniegta saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK;
- (b) ieguldījumu sabiedrība, uz kuru attiecas kapitāla pietiekamības prasības saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK 20. panta 1. punktu, tostarp kapitāla pietiekamības prasības darbības riskiem, un kurai piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, un kura sniedz arī papildpakalpojumus, turot un pārvaldot finanšu instrumentus klientu uzdevumā atbilstoši Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma B iedaļas 1. punktam, šādu ieguldījumu sabiedrību pašu kapitāls nekad nedrīkst būt mazāks par sākotnējo kapitālu, kas noteikts Direktīvas 2006/49/EK 9. pantā.

Ieguldījumu sabiedrības vai pārvaldības sabiedrības, kas rīkojas to PVKIU vārdā, ko tās pārvalda, pirms [datums: 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādītais transponēšanas termiņš], kas iecēlušas par depozitāriju iestādi, kas neatbilst šajā daļā minētajām prasībām, iecel prasībām atbilstošu depozitāriju pirms [datums: 1 gadu pēc 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādītā termiņa]"

(b) panta 3., 4., 5. un 6. punktu svītro.

(5) Direktīvas 24. pantu aizstāj ar šādu:

"24. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka depozitārijs ir atbildīgs PVKIU un PVKIU sertifikātu turētājiem par depozitārija vai trešās puses, kurai saskaņā ar 22. panta 5. punkta a) apakšpunktu ir deleģēta finanšu instrumentu uzraudzība, izraisītu zaudējumu.

Uzraudzībā esošā finanšu instrumenta zaudējuma gadījumā dalībvalsts nodrošina, ka depozitārijs bez liekas kavēšanās atgriež identiska tipa finanšu instrumentu vai

attiecīgo summu PVKIU vai pārvaldības sabiedrībai, kas rīkojas PVKIU vārdā. Depozitārijs nav atbildīgs, ja tas var pierādīt, ka zaudējumi radušies ārēju apstākļu dēļ, kurus nav bijis iespējams kontrolēt un kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neskatoties uz visiem saprātīgajiem centieniem panākt pretējo.

Dalībvalstis nodrošina, ka depozitārijs arī atbild PVKIU un PVKIU ieguldītājiem par visiem citiem zaudējumiem, kas radušies depozitārija nolaidības dēļ vai tīšas pienācīgas saistību neizpildes saskaņā ar šo direktīvu.

2. Depozitārija atbildību neietekmē nekāda deleģēšana, kas minēta 22. panta 7. punktā.

3. Depozitārija atbildību, kas minēta 1. punktā, nedrīkst izslēgt vai ierobežot ar nolīgumu.

4. Neviens nolīgums, kas ir pretrunā ar 3. punkta noteikumiem, nav spēkā.

5. PVKIU sertifikātu turētāji var ierosināt jautājumu par depozitārija atbildību tieši vai netieši, izmantojot pārvaldības sabiedrību."

(6) Direktīvas 25. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Veicot to attiecīgās funkcijas, pārvaldības sabiedrība un depozitārijs rīkojas godīgi, taisnīgi un profesionāli neatkarīgi, un PVKIU un PVKIU ieguldītāju interesēs.

Attiecībā uz PVKIU vai attiecīgā gadījumā pārvaldības sabiedrību, kas rīkojas PVKIU vārdā, depozitārijs neveic darbības, kas varētu radīt interešu konfliktu starp PVKIU, PVKIU ieguldītājiem, pārvaldības sabiedrību un pašu depozitāriju, ja vien depozitārijs nav funkcionāli un hierarhiski nošķīris depozitārija funkcijas no citiem saviem uzdevumiem, kas potenciāli varētu būt konfliktējoši, un iespējamie interešu konflikti tiek pareizi konstatēti, pārvaldīti, uzraudzīti, un par tiem tiek informēti PVKIU ieguldītāji."

(7) Direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

"26. pants

1. Tiesību akti vai kopējā fonda nolikums paredz pārvaldības sabiedrības un depozitārija maiņas nosacījumus un noteikumus, kas ļauj nodrošināt sertifikātu turētāju aizsardzību šādas maiņas gadījumā.

2. Tiesību aktos vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos paredz pārvaldības sabiedrības vai depozitārija maiņas nosacījumus un noteikumus, kas ļauj nodrošināt sertifikātu turētāju aizsardzību šādas maiņas gadījumā."

(8) Iekļauj šādu 26.a un 26.b pantu:

"26.a pants

Depozitārijs nodod pēc savas kompetentās iestādes, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un PVKIU piederības dalībvalsts

kompetentās iestādes pieprasījuma visu informāciju, ko tas ir ieguvis, pildot savus pienākumus, un kas var būt nepieciešama kompetentajām iestādēm, lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

26.b pants

1. Komisijai jābūt pilnvarotai, izmantojot deleģētus tiesību aktus saskaņā ar 112. pantu, un ievērojot 112.a un 112.b panta nosacījumus, pieņemt pasākumus, kas precizē:

- (a) ziņas, kas iekļaujas 22. panta 2. punktā minētajā rakstiskajā līgumā;
- (b) nosacījumus depozitārija funkciju veikšanai saskaņā ar 22. panta 3., 4. un 5. punktu, tostarp:
 - i) finanšu instrumentu tipu, kas jāietver depozitārija uzraudzības pienākumu darbības jomā saskaņā ar 22. panta 5. punkta a) apakšpunktu;
 - ii) nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs drīkst pildīt centrālajā depozitārijā reģistrēto finanšu instrumentu uzraudzības pienākumus;
 - iii) nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs saskaņā ar 22. panta 5. punkta b) apakšpunktu glabā nominālo kontu finanšu instrumentus, kurus reģistrējis emitents vai reģistrētājs;
- (c) depozitārija uzticamības pārbaudi veikšanas pienākumu saskaņā ar 22. panta 7. punkta c) apakšpunkta otro daļu;
- (d) segregācijas pienākumu saskaņā ar 22. panta 7. punkta d) apakšpunkta trešo daļu;
- (e) nosacījumus, saskaņā ar kuriem, un apstākļus, kuros uzraudzībā esošos finanšu instrumentus uzskata par zaudētiem 24. panta nolūkā;
- (f) kas jāsaprot ar ārējiem apstākļiem ārpus saprātīgas kontroles, kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neskatoties uz visiem saprātīgiem centieniem panākt pretējo, kā noteikts 24. panta 1. punktā."

(9) Direktīvas 30. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ieguldījumu sabiedrībām, kuras nav izraudzījušās pārvaldības sabiedrību, kas pilnvarota saskaņā ar šo direktīvu, *mutatis mutandis* piemēro 13., 14., 14.a un 14.b pantu."

(10) Svītro V nodaļas 3. iedaļu.

(11) Direktīvas 69. panta 3. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Gada ziņojumā jāiekļauj arī:

- (a) kopējās atlīdzības summa par finanšu gadu, sadalīta nemainīgā un mainīgā atlīdzībā, kas samaksāta pārvaldības sabiedrību un ieguldījumu

sabiedrības darbiniekiem, un saņēmēju skaits un, attiecīgā gadījumā, PVKIU procentu maksājumi;

- (b) atlīdzības kopsumma, iedalot pēc pārvaldības sabiedrības un, attiecīgā gadījumā, ieguldījumu sabiedrības, augstākās vadības un darbiniekiem, kuru darbība būtiski ietekmē PVKIU riska profilu."

(12) Direktīvas 98. pantu groza šādi:

- (a) panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„d) pieprasīt telefonsarunu izdrukas un informāciju par datu plūsmu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK(*) 2. panta b) punktā, kas pieder PVKIU, pārvaldības sabiedrībai, ieguldījumu sabiedrībai vai depozitārijam, ja pastāv nopietnas aizdomas, ka šāda dokumentācija, kas saistīta ar pārbaudes priekšmetu var būt svarīga, lai pierādītu PVKIU, pārvaldības sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības vai depozitārija pienākumu pārkāpumus saskaņā ar šo direktīvu, taču šie ieraksti neattiecas uz to sakaru saturu, ar ko tie ir saistīti.

(*) OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp."

- (b) Pievieno šādu 3. punktu:

"3. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem 2. punkta d) apakšpunktā minētajām telefona sarunu izdrukām vai informācijai par datu plūsmu ir vajadzīga atļauja no tiesu iestādes, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai. Šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu."

(13) Direktīvas 99. pantu aizstāj ar šādu:

"99. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes var veikt atbilstīgas administratīvas sankcijas un pasākumus, ja netiek ievēroti valsts tiesību akti, kuri pieņemti šīs direktīvas īstenošanai, un nodrošina šo pasākumu piemērošanu. Sankcijas un pasākumi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad saistības attiecas uz PVKIU, pārvaldības sabiedrību, ieguldījumu sabiedrību vai depozitāriju, pārkāpuma gadījumā var piemērot sankcijas vai pasākumus pārvaldības iestādes locekļiem, un jebkurai citai personai, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

3. Kompetentajām iestādēm tiek piešķirtas visas izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas to pienākumu izpildei. Izmantojot pilnvaras, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka sankcijas vai pasākumi dod vēlamos rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar lietām, kam ir pārrobežu raksturs."

(14) Iekļauj 99.a, 99.b, 99.c, 99.d un 99.e pantu:

"99.a pants

1. Šo pantu piemēro, ja:

- (a) PVKIU veic darbību, neiegūstot atļauju, tādā veidā pārkāpjot 5. pantu;
- (b) pārvaldības sabiedrības uzņēmējdarbība tik veikta bez iepriekšējas atļaujas iegūšanas, pārkāpjot 6. pantu;
- (c) ieguldījumu sabiedrības uzņēmējdarbība tik veikta bez iepriekšējas atļaujas iegūšanas, pārkāpjot 27. pantu;
- (d) būtiska līdzdalība pārvaldības sabiedrībā ir iegūta, tieši vai netieši, vai šāda būtiska līdzdalība pārvaldības sabiedrībā ir palielinājusies tā, ka tai piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniedz vai pārsniedz 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, ka pārvaldības sabiedrība kļūst par meitasuzņēmumu (turpmāk — plānotā līdzdalības iegūšana), rakstiski nepaziņojot pārvaldības sabiedrības kompetentajām iestādēm, kurās ieguvējs vēlas iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību, pārkāpjot 11. panta 1. punktu;
- (e) būtiska līdzdalība pārvaldības sabiedrībā tiek likvidēta, tieši vai netieši, vai samazināta tā, ka tās īpašumā esošo balsstiesību vai kapitāla daļa samazinātos līdz 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, ka pārvaldības sabiedrība pārstātu būt par meitasuzņēmumu, rakstiski nepaziņojot kompetentajām iestādēm, pārkāpjot 11. panta 1. punktu;
- (f) pārvaldības sabiedrība ir saņēmusi atļauju, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus, pārkāpjot 7. panta 5. punkta b) apakšpunktu;
- (g) ieguldījumu sabiedrība ir saņēmusi atļauju, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus, pārkāpjot 29. panta 4. punkta b) apakšpunktu;
- (h) pārvaldības sabiedrība, līdzko uzzina par iegūšanu vai atsavināšanu, kas izraisa līdzdalības palielināšanos vai samazināšanos, pārkāpjot kādu no Direktīvas 2004/39/EK 11. panta 10. punktā minētajiem pamatnosacījumiem, neinformē kompetentās iestādes par šīs līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu, pārkāpjot 11. panta 1. punktu;
- (i) pārvaldības sabiedrība vismaz reizi neinformē kompetento iestādi gadā par akcionāru un dalībnieku vārdiem, kuriem ir būtiska līdzdalība un šādas līdzdalības lielumu, pārkāpjot 11. panta 1. punktu;
- (j) pārvaldības sabiedrība neveic procedūras un pasākumus, kas noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- (k) pārvaldības sabiedrība neizpilda struktūras un organizatoriskas prasības, kas noteiktas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

- (l) ieguldījumu sabiedrība neveic procedūras un pasākumus, kas noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot 31. pantu;
- (m) pārvaldības sabiedrība vai ieguldījumu sabiedrība neizpilda prasības, kas saistītas ar tās funkciju deleģēšanu trešām personām, kas noteiktas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot 13. un 30. pantu;
- (n) pārvaldības sabiedrība vai ieguldījumu sabiedrība neievēro rīcības noteikumus, kas noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot 14. un 30. pantu;
- (o) depozitārijs neizpilda savus uzdevumus, kas noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot 22. panta 3. līdz 7. punktu;
- (p) ieguldījumu sabiedrība un attiecībā uz katru tās pārvaldīto kopīgo fondu — pārvaldības sabiedrība atkārtoti nepilda saistības attiecībā uz PVKIU ieguldījumu politiku, ko paredz valsts tiesību akti, īstenojot VII nodaļu;
- (q) pārvaldības sabiedrība vai ieguldījumu sabiedrība neizmanto riska pārvaldības procesu un ārpusbiržas instrumentu vērtības precīza un neatkarīga novērtējuma procesu, ko paredz valsts tiesību akti, īstenojot 51. panta 1. punktu;
- (r) ieguldījumu sabiedrība un attiecībā uz katru tās pārvaldīto kopīgo fondu — pārvaldības sabiedrība atkārtoti nepilda saistības attiecībā uz informāciju, ko sniedz ieguldītājiem, kas noteiktas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot 68. līdz 82. pantu;
- (s) pārvaldības sabiedrība vai ieguldījumu sabiedrība, kas tirgo tās pārvaldītā PVKIU sertifikātus dalībvalstī, kas nav PVKIU piederības dalībvalsts, nepilda paziņošanas prasības, kas norādītas 93. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvās sankcijas un pasākumi, ko var piemērot visos 1. punktā minētajos gadījumos, ietver vismaz:

- (a) publisku paziņojumu, kurā norāda fizisko vai juridisko personu un pārkāpuma būtību;
- (b) rīkojuma izdošanu, ar ko fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtotāšanas;
- (c) pārvaldības sabiedrības vai PVKIU gadījumā — atļaujas atsaukšanu pārvaldības sabiedrībai vai PVKIU;
- (d) pagaidu aizliegumu veikt funkcijas sabiedrībās visiem pārvaldības sabiedrības vai ieguldījumu sabiedrības pārvaldes struktūras locekļiem vai jebkurai citai atbildīgai fiziskai personai;
- (e) juridiskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz 10 % apmērā no minētās juridiskās personas kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā. Ja juridiskā persona ir

mātesuzņēmuma filiāle, attiecīgo kopējo gada apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums, kas ir norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajā pārskatā par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu;

- (f) fiziskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz EUR 5 000 000 apmērā vai atbilstoša vērtība attiecīgās valsts valūtā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta, šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā;
- (g) ja var noteikt pārkāpuma dēļ gūto labumu vai novērstos zaudējumus — uzlikto administratīvo finansiālo sankciju apmērs var būt līdz šo ieguvumu vai zaudējumu divkāršai summai.

99.b pants

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās publisko visas sankcijas vai pasākumus, ko piemēro par to valsts tiesību aktu pārkāpšanu, kas pieņemti šīs direktīvas īstenošanai, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par pārkāpumu atbildīgo personu identitāti, ja vien šāda informācijas publicēšana nerada nopietnu apdraudējumu finanšu tirgu stabilitātei. Ja šāda publicēšana iesaistītajām personām radītu nesamērīgu kaitējumu, kompetentās iestādes sankcijas vai pasākumus publicē, ievērojot anonimitāti.

99.c pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sankciju līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus atbilstošos apstākļus, tostarp:

- (a) pārkāpuma nopietnību un ilgumu;
- (b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības līmeni;
- (c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo ietekmi, par ko liecina atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi;
- (d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas ieguvumu vai neradušos zaudējumus, ja tos var noteikt, nozīmi;
- (e) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;
- (f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.

2. EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem kompetentajām iestādēm paredzētas pamatnostādnes attiecībā uz administratīvo pasākumu un sankciju veidiem un administratīvo finansiālo sankciju līmeni.

99.d pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido efektīvus mehānismus, lai iedrošinātu ziņot kompetentajām iestādēm par gadījumiem, kad pārkāpti valsts tiesību akti, ar ko īsteno šo direktīvu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:

- (a) konkrētas procedūras ziņojumu par pārkāpumiem saņemšanai un turpmākai rīcībai;
- (b) ieguldījumu sabiedrību un pārvaldības sabiedrību to darbinieku pienācīga aizsardzība, kuri ziņo par sabiedrībā izdarītiem pārkāpumiem;
- (c) personas datu aizsardzība, gan attiecībā uz personu, kura ziņo par pārkāpumiem, gan attiecībā uz fizisko personu, kas, iespējams, ir atbildīga par pārkāpumu saskaņā ar principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK(*).

3. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādēm būtu izstrādātas atbilstošas procedūras, kas ļautu to darbiniekiem, izmantojot speciālu ziņošanas kanālu iestādes iekšienē, ziņot par pārkāpumiem.

99.e pants

1. Dalībvalstis reizi gadā nosūta EVTI apkopotu informāciju par visiem pasākumiem vai sankcijām, kas piemērotas saskaņā ar 99. pantu. EVTI šo informāciju publicē gada ziņojumā.

2. Ja kompetentā iestāde ir publicējusi pasākumu vai sankcijas, tā par pasākumu vai sankcijām ziņo arī EVTI. Ja publicēts pasākums vai sankcijas attiecas uz pārvaldības sabiedrību, EVTI pievieno atsauci uz publicēto pasākumu vai sankcijām pārvaldības sabiedrību sarakstā, ko publicē saskaņā ar 6. panta 1. punktu.

3. EVTI izveido īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz informācijas nosūtīšanas procedūrām un veidlapām, kas minētas šajā pantā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu noteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

EVTI iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [ierakstīt datumu]."

(*) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp."

(15) Iekļauj šādu 104.a pantu:

"104.a pants

1. Dalībvalstis saskaņā ar šo direktīvu izmantoto personas datu apstrādei dalībvalstīs piemēro Direktīvu 95/46/EK.

2. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001(*) attiecas uz personas datu apstrādi, ko veic EVTI saskaņā ar šo direktīvu."

(*) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp."

(16) Direktīvas 112. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Pilnvaras pieņemt 12., 14., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2011. gada 4. janvāra. Pilnvaras pieņemt 50.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2011. gada 21. jūlija. Pilnvaras pieņemt 26.b a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no [...]. Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 112.a pantu."

(17) Direktīvas 112.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt Direktīvas 12., 14., 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu."

(18) Direktīvas I pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

(1) Dalībvalstis vēlākais līdz [...] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Šā panta 1. punktā minētos normatīvos un administratīvos aktus piemēro no [...].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

(2) Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

I pielikuma A saraksta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ziņas par depozitāriju:

2.1. PVKIU depozitārija identitāte un tā pienākumu apraksts;

2.2. Depozitārija deleģēto glabāšanas funkciju apraksts, delegāta identifikācija un interešu konflikti, kas var rasties no šādas deleģēšanas."